

2012. 02. 15., szerda

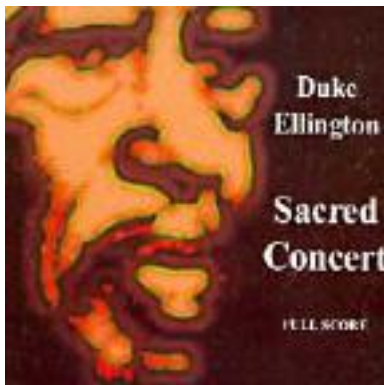
cikk » hírek

Jazz-mise Pécsett

MusiciansWho - 2012. február 14., kedd 11:29

Érdekesnek és színvonalasnak ígérkező hangversenyre invitálja a hallgatóságot a Dél-Dunántúli Filharmónia szervező iroda február 19-re, Duke Ellington Sacred Concertje - fordítása: Áldott, vagy Megszentelt Koncert - és Fekete-Kovács Kornél egy művének pécsi bemutatójára, amelyeket az Antal Mátyás vezette Nemzeti Énekkar és a Modern Art Orchestra Bolba Éva szólista közreműködésével ad majd elő.

Varga Ildikó Rita Anna ajánlója.

Annak ellenére, hogy Duke Ellington (1899-1974), a legendás jazz-muzikus darabja már tizenkétszer hangzott el Magyarországon Antal Mátyás vezényletével, a mű mégis újnak és izgalmasnak számít azért is, mert az estén felhangzó 1993-94-es változat Ellington három, Sacred Concert (1965 – A Concert of Sacre Music, vagyis Áldott zenei koncert, 1968 – Second Sacred Concert, azaz Második áldott, vagy megszentelt koncert, 1973 – Third Sacred Concert, vagyis Harmadik megszentelt koncert) címet viselő szerzeményének körülbelül egyórás esszenciája.

1966 és 1974 között, mikor is Ellington Amerika és Európa templomaiban mutatta be említett szerzeményeit, a művek egyikének sem volt rögzített partitúrája, sőt részeik szabadon felcserélhetők, „keverhetők” is voltak egymással. A zenemű tételei akkor a következők voltak: 1. Praise God (Dicsérd az Urat), 2. Heaven (Menny), 3. Freedom-suite (Szabadság-szvit), 4. The Sheperd (A pásztor), The Majesty of God (Isten dicsősége), 6. Come Sunday (Jöjj, vasárnap), 7. David danced before the Lord (Dávid az Úr előtt táncolt), 8. Almighty God

(Erős isten), 9. T. G. T. T. (Too Good to Title, azaz: Túl jó, hogy címet adjunk neki), 10. Praise God and Dance-Finale (Dícsérd az Urat és Táncos Finálé). A Sacred Concert szabad formája is arra utalhat, hogy Ellington nem nagyon kedvelte a korlátokat, saját szerzeményeit is szívesebben hívta „amerikai zenének”, mint jazznek, amivel valószínűleg annak szabadságát, műfaji korlátokat áttörő mivoltát kívánta hangsúlyozni. A szabad választás jogát a szólisták kérdésében is megtartotta magának, hiszen az említett turné szinte minden állomásán más szoprán szólistával dolgozott, akik közül egyik kedvence a svéd jazz-énekes: Alice Babs (1924) volt.

A három Sacred Koncert 1993-ban kelt új életre, amikor John Hoybye-t (1939), a dán zeneszerzőt és karnagyot kérték fel arra, hogy egy nagy, nemzetközi művészeti műhely keretein belül Ellington Sacred Concertjeit tanulmányozza és újraértelmezze. Hoybye egy másik dánnal: Peder Pedersennel jegyezte le a zeneművet, alkotta meg az addig nem létező partitúrát és hangszerelte újra Ellington művének tételeit, ami kardinális változásokat eredményezett. A leglényegesebb mind közül a kórus szerepének megváltoztatása jelentette. Az eredeti műben a vegyeskar jobbra egyszólamban énekelt és szerepe elég jelentéktelennek volt mondható, míg a „dánok” változatában a kórus és a zenekar olyannyira egyenrangúvá vált, hogy a mérleg nyelve már-már az előbbi vezető szerepe felé billent.

Február 19-én is a Hoybye-Pedersen-féle, 1993/94-es változat hangzik majd fel Pécsen a Bazilikában, amelyet Fekete-Kovács Kornél (1970) egy művének bemutatása követ majd. Fekete-Kovács Kornél gyakori szereplője a magyar és európai jazz-életnek. Munkássága mind gyakorló muzsikusként, mind zeneszerzőként jelentős. Legismertebb szerzeményei: Budapest Jazz Szvit, A Vándor, Üstdobverseny (Zsoldos Béla hangszerelője és társszerzőjeként), Dedications, Karácsonyi Napló (szvit), és a Tölgy és Méh, amely darabok egyikéből játszik

majd el egy részletet Fekete-Kovács Kornél és a Modern Art Orchestra, koncertzáró meglepetésként.